

Tanker om det at "Sodabrænde"

Jeg holder af magien og dramaet i processen. Som alkymister står vi med vores viden og erfaring, kombinerer og sammensætter, vand, jord og ild. I sodabrændingen udsættes keramikken for en ekstrem proces som vi prøver at styre. Mange faktorer spiller ind og med og påvirker forskelligt i hver brænding: Valg af ler, form, temperatur, placering i ovnen, glasurer, begitninger, tykkelser, mængden af soda, måden at indføre den på i ovnen, - ja alle forhold spiller ind og præger keramikens overflade fra skinnende blank og glat til mat og ru, farverig og fattig. Når jeg arbejder med keramik, omsætter jeg indtryk til aftryk. Jeg drejer og bygger formen op, præger overfladen med struktur, farve og dekoration. Sodabrændingen er en med- og modspiller. Den fremhæver, tilføjer uforudsigelige effekter, slører, æder sig ind i overfladen og forstærker udtrykket igennem den totale sammensmeltning imellem glasur og ler. Når jeg vælger at sodabrænde, udfordrer jeg mig selv og keramikken. Jeg følger min nysgerrighed; omsætter; sammensætter; afprøver. Tilsammen er det en essentiel drivkraft der bidrager til nye facetter og formklange i mit virke. Sodabrænding er som "at være på rejse med keramikken i et fremmed og spændende land, hvor alt kan ske".

Susan Lange